

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsa tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.
Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy hóra 1 frt.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ot-hatosok postáért egyeztetésért 5 kr. — Rélyegdíj minden hirdetésért külön 80 kr. — Nyilatkozó háshoz postáért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája, Főpacz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugyanint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések.

Több világosságot!

(T.) A hírlapi tudósításnak, legyen az magyar, német, angol, avagy francia, de a nagytás természetében fekszik, mert hát persze minél inkább nagyobb a hír, annál érdekesebb. De a hírnagyításnak más Hübner is van még: az a vesztély például, melylyel magát a hírlaptudósító körülvenni igyekszik. Hozzá járul még ehhez a felfogás, valamint az ellen- vagy rokonszeny, melylyel a küzdő felek iránt viseltetünk s végre a politikai nézet. Épen azért, az orosz-török háboru alatt mindig csak török győzelmekről olvastunk, mégis mindig az oroszok nyomultak előre, most pedig, a délszláv lázadás ideje alatt, magyar ellenzéki tudósító tollából legalább, nem fogunk egyebet olvasni, mint az okkupálás elitésését, hajszálmeresztő eseményeket, katonánk borzasztó állapotát, a felkelők jól szervezettségét s előnyeit.

Egyszer már említettem, hogy az eféla hírek terjesztésével az ellenzéki lapok csakis saját hazájuk ügyének ártanak, de hát lehet is az ellenzéki lapokkal beszélni. Ők azt hiszik, hogy az ugy van jól, hát lelkük rajta. Az »Egyetértés« például, okvetlen valami jogász fiut — mert hát kit mást — Szerajevába küldött, s ez a szegény fiatal ember csak úgy izzad bele, hogy minél rettentőbb híreket olvasson, noha azon kívül a mit ott lát és hall, az egész lázadásról nem tud semmit. A mit pedig ott lát, az nem sok, a mit pedig hall, annak fele sem igaz, hanem annyi áll, hogy a mi ijesztő hírt napról napra összehevenyézhet, hát a szegény fiatal ember megteszi, hogy még ő maga is borzad tőle, a ki pedig itthon olvassa, annak hajszála az égnek áll.

Mintha csak a választások idejében élénk! Az ellenzéki lapok hírei mind egyöntetűek. A ki a választások alatt ellenzéki lapokon kívül más lapokat nem olvasott, a kormány vereségéről szentül meg volt győződve. A ki most a lázadás színteréről csakis ellenzéki lapokba érkező vagy azokban megjelenő híreket olvas, — az is szentül meg van győződve, hogy már valamennyi állam fegyverkezik ellenünk.

Csak hogy a választások alatt mégis volt menekülés. Akkor a különböző pártok lapjaiból megközelítőleg kombinálhattunk, —

de most nem olvasunk egyebet, mint rémhírt, a mit t. i. az ellenzéki lapok hoznak, mert a kormányhoz közel álló lapokban alig van egyéb hivatalos katonai tudósításoknál.

Pedig hát ez nem jól van így. Mert vagy igazak az ellenzéki lapok hírei, vagy nem. Hogy fele se igaz, én mérget mernék rá venni, de hogy melyik igaz, melyik nem, azt mégis nagyon szeretném tudni. És azal minden ember ugy van.

Felfogom és megértem a kormánylapok részéről a tartózkodást, de az a tartózkodás, melyet ők tanusitanak, talán még is nagyobb, mint kellene. Talán mégis jobban kellene tájékozniuk a közönséget?

Avagy ők se tudnak semmit? De hiszen azért hírlapok, hogy járjanak utána, mert magának a kormánynak is nagyon érdekében áll, hogy a közönség ne egyoldaluan legyen tájékozva. Sőt én indítványozni merném, hogy a lázadási színtér különböző pontjain tudósító hivatalok állítsanak fel, még pedig azon meghagyással, hogy mindenről pontos és részrehajlatlan tudósítást küldjenek, mely tudósítást aztán a sajtóiroda a hírlapoknak kézbesít, mint a hogy a szláv lapok ezikeit kézbesíteni szokta.

Nagyon leverő az kérem, különösen a szülőkre nézve, mikor egyik borzasztó hírt a másik borzasztó hír követi, hogy már ezredék megsemmisüléséről képzelődünk s csak nagy vártatva érkezik a katonai tudósítás: egy ember elesett, három megsebesült.

Aztán miért nem adnak a lázadásról koronkint általánosabb képet? Az az áttekintés például, melyet a delegatiók elé terjesztettek, egyidőre megnevitotta a lapokat és megnyugtatta a közvéleményt. de a hatás mulni kezd s a lapok újra folytatják a félbehagyott koncertet. Az ily általános áttekintésre tehát, minden héten szükség volna. Egy hivatalos heti szemle, a jól értesült külügyminiszterium utján minden héten napvilágot láthatna; mert a mint a hírközlés most megy, hát nem jól megy.

Beszélhet most az országgyűlés és csinálhatnak akármit, a közönség figyelmét a lapoknak a délszláv államok készülődéseiről hozott alarmirozó hírei annyira lekötik, hogy bizony más dolgokra alig jut. És ez nem is esoda, mert a lapok hírei szerint egy élethalál harez küszöbén állunk s ha

ez igaz, akkor e mellett minden más dolog eltörpül. Épen azért kell a közönségnek tudnia: mennyire igazak ama hírek és mennyire nem?

Mondom, én a körülmények után következtetve nem hiszem el, hogy igazak lennének. De hát a körülmények változhatnak, a Kató szerepét játszó kormányokat a háboru hívei tánczba vihetik, és míg az ellenzéki lapok ezen lehetőséget ugy festik, mintha már meg is volna, addig más oldalról se szó, se hang.

Nem is arról van itt szó, hogy például az ügyek ártalmára lehető hivatalos titkok fedeztessenek föl, avagy nyilatkozatok tétessenek, hanem csak arról, hogy a közönség, a főbb vonásokról legalább tájékozva legyen. És hogy a félhivatalosok ezt okkal móddal, de valahogy meg ne tehetnék, azt nem hiszszük el.

A függetlenségi párt és a kvalifikáció kérdése. A tegnapielőtti országgyűlésnek a zsidó heczenen kívül más érdekes mozzanata is volt s ez a szavazás volt a tisztviselők kvalifikációjáról szóló törvényjavaslat tárgyában küldendő bizottságra. E bizottságra ugyanis a függetlenségi párt a maga részéről Németh Albertet és Lukács Gézát jelölte ki, s e határozatáról délután értesítette, a szabadelvű párt azonban egy olyan bizottságba, melyben kvalifikációról van szó, nem választhatta meg éppen Németh Albertet azon kvalifikálatlan eljárás után, melyet a kormánylélek szemben tanusított, s kijelölte Németh Albert helyett egyhangulag Komjáthy Bélát. Így is történt meg a szavazás, melytől azonban a függetlenségi párt tagjai tartózkodtak. Volt szöszbed a folyosón arról, hogy ráveszik Komjáthyt, hogy ne fogadja el a választást, de ez a szándék nem sikerül, mert Komjáthy igenis elfogadja a választást.

Szkozelev a vizzel toasztozó tábornok ismét beszédet mondott és pedig ez alkalommal Párisban, azon szerb küldöttegnek, mely üdvözlő iratot nyújtott neki. Beszédében közel kilátásba helyezi a németek és szlávok harczát.

Nagy a közbiztonság!

(—) Ha a belügyminiszterium arról akar meggyőződni: vajjon a községek mennyiben feleltek meg a belügyminiszterium által a közbiztonság érdekében kiadott rendeletnek? ugyan tegye meg és írjon rá a megyei alispá-

nokra hogy az, ez érdemben tett intézkedés seikről s azok miképen történt foganatosításáról jelentést tegyenek. Azonnal meg fog győződni a belügyminiszterium, — hogy egyes erősebb eljárások kivételével, — a legfőbb eljárás nem tett semmit. A közbiztonság feletti örködés eberbb nem lett, országuton, falun és városban, amit egyszer elhomályosodott, albanok és arnauták módjára fegyveresen kell járnunk.

A tárgy megérdemli, hát beszéljünk róla egy kissé:

Mióta ugyanis minden zsebmetszőt, kapcsabetyárt és rabló gyilkost az a megtiszteltetés ér, hogy dicső üzelmeket a lapok a legkészségesebben tárgyalják, az e nemű industria azóta nagy fejlődésnek indult; mert hogy a lapok közleményeinek nem csak a zsványokra, de a rendőri közegekre, eljárásokra de magokra alakosokra is hatással kellene lenniök, az természetes, amde míg egy részről a nyilvánosság nap melegen kultivált rablások és gyilkosságok nagyban fejlődnek, az alatt a rendőri eberség, az eljárásági intézkedés, és a lakosság óvatossága a régi marad. — Es miután az aránytalanság csakugyan ilyen a naponta felmerülő rablógyilkossági hírekben ne esodálkozzék senki.

Mert ugyan ki az a szerencés utas edes hazánkban, ki utazása közben rendőri közegekkel találkozik? Keresztül kasul bejárhatja az egész országot, de rendőrnek színet nem látja soha és sehol. — A rendőrök, vagy is inkább pandurok, otthon a csendbiztos udvarában vágják a fát, trágyáját hordják és egyéb házi dolgait végzik, hát nagyon természetes hogy rendőri kemszemlekre nincs idejük.

Falukon a rendőri közegek híre sincs, sőt mező város is van elég, ahol van ugyan egy-egy rendőrnek nevezett botos hajdu, de rendőr nincs, sőt igen sok helyen még hajdu sincs.

Erről ugyan már beszeltünk egyszer, de most olyasmit akarunk elmondani, amit még el nem mondtunk:

Elmegy például az ember éjjel egy faluba vagy mező városba? Bátoran ellophatja a templomot is, mert ott bizony egy lelket se lát. — Országuton éjjel utazni? — Attól meg éppen isten meints, mert ha ott megtámadnak, azt csinálhatnak veled reggelig amit akarnak, nem érhetvén a legtöbb csendbiztos az a gyanu, hogy ő még az országtra is felügyeltessen,

Magától értetődik, hogy erre felelet nem volt, csak Anna arca változtatta egy párszor színet. Munkája, melyet magával lehozott, amnyira elfoglalta e perczen minden figyelmét, hogy egy szót sem szólhatott.

— Gyanitod, hogy ki az Anna?

— Nem tudom. Lady Kirton Mande?

A gróf szemével egyet pillantott. — Ha hallad is azon csunya pletykát Anna, azért nem szükség azt előhozni. Nem oly kellemes tárgy, hogy te vele trefát üzzél.

— Tehát pletyka? — kérde Anna felpillantva.

— Azt hiszem, te jobban tudhatnád, mint akárki is. Ha valami történt volna is, emlékezz vissza, hogy te vagy a vetkes. Utolsó időben oly hideg voltál irántam, sok ideig nem engedted a házhoz, hosszú időre elmentél, a nélkül, hogy velem tudásd, vagy épen elbucszál, és midőn ismét a levelezéshez kezdünk, leveleid hidegek és formaszertiek voltak, egészen másként, mint azelőtt. Meg akarnál tőlem szabadulni? Epen ugy látszik, Anna szive a meghánás és töredelmességben olvadt fel; hogyan kételkedhet Percivalban?

— S most ismét elmegy! E találkozás talán több hónapokig az utolsó, az utolsó általában, a mint látom, — folytatva tovább Percival szemrehányásaiban fellelkeslve. — Ti, leányok, igen szerettek elreputálni, mikor épen kedvetek tartja.

Anna könyekbe tört ki. A miss Graves hírei teljesen megzavarták őt és ugy érzé, mintha belsejébe tűz dulna; a grófnak azonban sikerült őt könnyű szerrel lecsillapítani. Atkarolva őt, arcát szenvedélyes csókjaival borította el. Ily benső szerelmet sohasem érzett lady Mande iránt! Ahoz való szerelme a hold

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Szép Ilonka.

REGÉ.

I.

Nap lenyugtán hegyek hátán,
Állt egy ős var bérczek ormán,
Tündér lányok csendességben;
Éltek ottan békességben.

Messze innen napfeljöttén,
Lágyan zsongó folyam mentén,
Szép Ilonka élt lakásban:
Szerelmeben, boldogságban.

A nyugvó nap, a kelő hold
Rólla zengett, neki hódolt;
Hulló csillag azt beszélte:
Hogy őt nem is e föld szülte.

Csillag fénylett szép szemében,
Hő szerelem, hű sziveben,
Szép ajakán rózsza nyilott:
Boldogságot, üdvöt adott.

Tündér várnak királynéja,
Tündereit összehívja,
S panasolvá, azt susogta:
Hű szívének ninc en nyugta.

S azt esküzi napra holdra,
Szépen fénylő csillagokra,

Hogy Ilonkát elrabolja;
S szép életét ki is oltja.

A nyugvó nap szép sugára,
Visszanéz a tündér várra,
S azt beszéli esti szélnek:
Szép Ilonkát mentené meg.

II.

Csillag fényben uszik az éj,
Néma csend van mindenfelé,
Illatozó völgy ölebe
Szép Ilonka megy sietve;
Kis folyamnak medrébe.

A telő hold sugarával,
Lopva jó fel udvarával,
S vigan csörgő kis folyamnak
L-gy öleiben, jät-zadoznak;
Fürge kandi sugarak.

Nyugot felől sietve kél,
Hosszu utra az esti szél,
S völgy öleiben sirva sugja,
Szüntelen csak azt susogja:
Szép Ilonka térj haza.

Addig beszél az esti szél,
Hogy szavából fergeteg kél,
S addig rohan, addig megyen,
Hogy a vihar is megjelen;
A borzalmak éjjele.

Vihart, esőt összehozva,
Nyugot felé, megy rohanva,
S hogy fellelje tündér várát

Es annak szép királynéját:
Villámot széd és bocsát

Vihar multán nemsokára,
Felderült a nap sugára,
Nagy örömmel azt beszélte,
Hogy a vihar a mult este:
A szép tündért eltemette.

Es azolta rege mondja,
Szerelmes hold csak azt sugja,
Lenyugvó nap hegyek mögött,
Pajzán szellő rózsák között
Hulló csillag, folyam habja,
Szüntelen csak azt susogja,
Azt beszéli, azt meséli fent és lent,
Hogy Ilonka, a tündérek királynéja lett.

Gyulafi.

Elster balgasága.

Angol regény.

Irta: Mrs. Wood Henry.
Fordította: T. M.-né.

MÁSODIK KÖTET.

II. FEJEZET.

Egymás közt.

(Folytatás.)

— A végét? Igen, ha akarod, — volt a felelet.

— A határozat arról szolt, hogy egy bizonyos fiatal hölgy rögtön, mihelyt a körülmények megengedik, lady Hartledon nevet vesz fel.

Csavargónak meg soha és sehol nem volt még olyan dolga mint nálunk van. És valóban csodálni lehet, hogy Budapesten még ma is látni csirke fogót, ahol szemmel tartják, holott a vidéken nem gondol velük senki. Ha be mennek egy házba ahol például a gazda nincs otthon, hát ott nem kérnek, hanem követelnek. Sétálgatnak egész nap, főzetnek magoknak másokkal, esznek isznak, szóval semmi bajuk. Valóságos gyöngyvet!

Pedig hogy úgy van, komolyan mondom. És vajon ki ne tudná hogy így van? És mi után így van, hát akkor meg hogy lehet azon csodálkozni, hogy lopnak, rabolnak, gyilkolnak? mikor sem a csendbíztosok, (tisztelet a kivételeknek) sem az előjárók, sem magok a lakosok nem gondolnak semmivel, s ha az előjáró azt mondja nekik: „Hja! Én nem tehetek róla mert nincs pénz!” — hát örülnek hogy az előjáró ennyivel megelegszik és nem követel.

Hja kérem, civilizált világban élünk, melyben jó és rossz egyaránt fejlődésnek szokott indulni, s ha nálunk a fejlődő ziványssággal arányban eberségünk nem fejlődik: az a mi hibánk. Mert próbáljunk csak talpra állni? Tegyek csak meg a csendbíztosok hogy pandurjaik fa vágás helyett folytonos kémszemléket tartsanak? Tegyek csak meg az előjárók saját hatás körök keretében amit megtehetnek? Ösztönözze csak a lakosság az előjáróságot a közbiztonság fenntartására? — hát megváltoznak a dolgok azonnal. Amde ha a ziványok és rablógilyosok nagy kényelmesen, mesterséggel folytatására hagyatnak hát hogy az ő mesterségeiket folytatják, azon nem lehet csodálkozni.

A lázadás színhelyéről.

(Hivatalos.)

Jovanovic báró február 17-én szemlét tartott a Trebinjebe elhelyezett csapatok fölött, azután megtekintte az elszállásolási helységeket és az erődöket és mindent a legjobb rendben találta. A csekély számú sebesült a leg gondosabban körhízi ápolásban részesül. — A 67. gyalogezrednek egy felszázda mely a táviró kijavítása végett Koritóból kiküldetett, febr. 17-én visszajövet az elemliszert szállító oszlop átadása után, a kolyba-glavai nyergen a felkelőkkel összeütközött. Ezzel egy időben észrevették, hogy Troglava környékén és Koritótól keletre a felkelők nagyobb tömegben csoportosulnak. Ennek fogva egy felszázad Koritóból a felkelők ellen indult, kik a troglavai hegy lejtőjén egyesültek, és megakadályozta előnyomulásukat. Csakhamar megérkeztek az erősítések mire a lázadók Montenegro felé futásnak eredtek. Csapatjaink Diacevíg üldöztek az ellenségét, mely e helységet felgyújtotta. Veszteségünk: elesett: Prun övezető; súlyos sebet kapott: Tomk gyalogos.

A hírlapok azon jelentése, hogy a vranduki vasuton kárt tettek, csak annyiban való hogy néhány követ dobtak a bevágás közelében, a töltésre, a mit a pályafelügyelő észrevén, meg idejében eltakarította a köveket.

A 46-ik szegedi és szegedvidéki gyalogezrednek Károlyvárosban és Fiumében állomásozó első, második és harmadik zászlóalja indulási parancsot kapott. A rövid szabadságra haza bocsátott tartalékosokat behívják.

halvány sugaraihoz hasonlított. Anna iránt a nap egető sugára volt.

— Te nem szereted Mandedot, — suogá Anna.

— Ot szeretni! Én csak téged szeretlek egyetlenem. És soha sem is fogok más szeretni.

E szavakat teljes meggyőződéssel mondta és velők is voltak azok. És Anna? Mintha sejtelve lett volna a jövőről, esendesen nyugodtak karjai, csak melléből törtek elő gőreszős sohajok, nem vona magát vissza csókjai elől; most nem tartá őt vissza szokott leányi felénksége, soha sem ragaszkodott úgy hozzá mint épen most.

— Te gyakran fogsz nekem írni? — kérde Percival.

— Igen. Nem jöhetnél el te is Cannesba?

— Nem tudom megtehetem-e ha csak a tavaszon túl is nem maradtok: azon esetben pedig, ha így történnek, megkérem szüleidet, hogy az egybekelés Cannesba menjen végbe. A jövő hónapba Londonba megyek helyemet a parlamentre elfoglalni. Az iles mint látszik igen élelnek lesz s én igyekszem fogok, hogy hasznos államférfi valjek belőlem. Talán akkor atyád is örveidnél fog legalább egy jó tulajdost látva bennem s azokival, csak kell valami életpályát választani.

— Ikkább meghalnék, — mormogta Anna szénvedéllyel, — mintsem még egyszer haljam a mit Graves asszony beszélt.

— Édes anygatom, oly egynekél nem lehet a beszédet tiltani. Bizzál bennem: én soha nem hagyjak el, őh bár más nőm lenne! Anna! kiálta sohajva, mert egyszerre eszébe jutott kínos helyzete.

Zsidóheccz a képviselőházban.

Debreczen, febr. 20.

Nem újság, minden esztendőbe kiüt egyszer-egyszer a zsidóheccz a képviselőházban. Szerencsére azonban ennek rendezőjét nem veszik ma már komolyan.

Az országához minden zege-zuga megtekel s érdekek várják a ritkán kínáló hecczet, a mely nem is kékik s végződik Istóczy Győző és egy pár antisemita csufos kudarczával, megvilágítva a szabadelvű párt önzetlenségét a zsidósággal szemben, s alkalmat nyújt a függetlenségi párt egy részének, hogy kimutassa a foga fehérét.

Mi történik nevezetesen? A vasvári al-esperesi kerület lelkeszei kérényt nyújtottak be a képviselőházhoz, hogy a keresztények és zsidók közti házasságról szóló javaslatot a ház vesse el, a zsidók egyenjogúságát kimondó 1867-iki 17-ik törvényzikket pedig törölje el. Miután az előadó Berzeviczy Albert a kérényt elutasítását ajánlja, Istóczy Győző emel szót.

Hogy olvasó közönségünknek némi fogalma legyen azokról az eszmeficamokról, melyek szegény Istóczy agyában duruzsolnak, s melylyel ő a házat mulattatta, hát egy pár sorban elmondjuk, hogy miket hozott fel a kérény védelmére.

Elmondta, hogy mikor ő hét évvel ezelőtt először szolt a zsidók ellen, akkor Muszka- és Németszágbán még nem folyt a harc a zsidóság ellen, most azonban nagy elégtételére mindenütt foglalkoznak e kérdéssel; a zsidónak a tyukszemére sem szabad lépni, a nélkül, hogy a févilág fel ne zavartassék. Szolt aztán a zsidók izesztő szaporodásáról, a vitriolos pálinkáról, fuxinos borról, hamis merlegekről, váltohamisításról, börtéről és revolver-zsornaliztikáról sat. Követelte a zsidóemantipáció eltörlesét s végül indítványt nyújtott be, hogy a vasvári kerület pap-ságának kérénye a zsidók és keresztények közti házasságot illető részre nézve az e javaslatot tárgyaló bizottsághoz, az emantipáció eltörlesét illetőleg pedig tanulmányozás végett a kormányk adassék ki.

A nagy antisemita mester beszédére Tiszta Kálmán kormányelnök felett rendkívüli hatással. Kijelentette, hogy az emantipáció eltörlesé jó z a n u l senkinek sem juthat eszébe. A miniszterelnök minden mondatát élénk helyeslés és tetszés követte.

Ezzel a vita nem ért véget. Most a függetlenségi párt egy részének helyeslő nyilatkozata következett az Istóczy javaslatá mellett. E nyilatkozatot nem közvetlenül esel-kezte ugyan a párt, hanem olyan formán, hogy nem engedte beszélni Almásy Sándor pártjabeli képviselőt, a ki a kérényit bizottság javaslatát pártolta. Volt zaj, lármá. Eláll-kiáltás. Szóval a két kulacsos urak most mutatták meg, hogy mennyire ellenszenveznek az Istóczy ur eszméivel. Bezzeg tudnak interpellálni a választások előtt, de most, mikor már tul este rajta, akkor nem engedhetik meg azt, hogy kebelükből egy képviselő szót emeljen Istóczy ellen.

Az egész zsidó heccz méltó befejezésére aztán, még egyéb valami is történt. Az Istóczy javaslatának két aláírója A b o n y i Emil és R o h o n c z y Gedeon szólaltak fel, csak

azért, hogy megmagyarázzák, hogy voltaképen miért is írták ok alá a javaslatot. A b o n y i kijelenté, hogy az emantipáció-törvényt helyesnek tartja, s csak a javaslat első részét kívánta aláírásával támogatni; R o h o n c z y pedig megjegyzé, hogy ő a javaslatot csak azért írt alá, mert Istóczy neki azt ígérte, hogy csupán a lengyel zsidók bevándorlása ellen akar agitálni.

Az egész komédia vége természetesen az lett, hogy a ház óriási többséggel elvetette a kérényit is s az Istóczy javaslatát is.

Munkácsy Mihály Budapesten.

Budapest, febr. 17.

Tele van a levegő Munkácsyval. Utón utfele csak ő róla beszélnek és hallhatatlan műveről a „Krisztus Pilátus előtt”-ről, melyet a műcsarnokban már felállítottak. A művész tegnap a műcsarnokban kedélyesen társalgott ismerőseivel. A dicsőség őt legkevésbé sem szédítte el. Barátaihoz most is a régi „jó fiú.” Dél előtt látogatást tett Lisztnél, a ki viszont a „Hungáriá”-ban kereste őt s névjegyét hagyta hátra. A dejeuner a „Hungáriá”-ban volt. Részt vettek benne: a művész neje, Than Mór és neje, báró Stein belga konzul s Deák Farkas.

Villásreggeli után Munkácsy meglátogatta I p o l y i püspököt. Később M u n k á c s y á r o s küldötteit fogadta: Literári Odón és Jászay Antal képviselőket, s Pásztyei János kir. táblaí bírót, kik szülővárosába hívták, hol tárt karokkal várják. „Dehogy mulasztom el, megnezni a helyet, a hol születtem, — felelte a művész. — a március első három-négy napját ott töltöm.” Majd látogatók jöttek: I p o l y i, gr. Zichy Odón, Harkányi Frigyes. Később a „H a r m o n i a” küldöttei: Bartay Ede és Hubay Károly, kik a szerdai zeneestélyre hívták meg, hol Liszt és Erkel is megjelennek. Az írók küldöttei, elükön Urváry Lajosnak, szintén tegnap tisztelegtek nála, meghíva őt és nejét a „kör”-ben esztörtököt tartandó lakomára; készséggel ígérte meg, hogy nejevel együtt meg fog jelenni a delutáni folyamában gróf Károlyi Sándorné, báró Rudnyánszkyne, Pázmány Dénes és neje, Harkányi Károlyné, Horváthné szül. Duceux asszony látogattak meg Munkácsyot, este hat órakor pedig Munkácsy nejevel együtt Harkányi Frigyeshez ment ebédre.

Este a művésznép a nemzeti színházba ment. Mindketten estély-öltözethen voltak, mert a romámbálba is készültek menni. Egy földszinti páholyból a „Sába királynője” első felvonása felét hallgatták; aztán távoztak s a népszínházban „Az imámdí kis pap” második felvonását s a harmadik felet uzték végig Munkácsy Mihály a színpadra is ment, hol B l a h a Lujza asszonnyal társalgott.

Ma kora reggel egyik ifjúsági képet, egy általa festett arcképet hoztak hozzá, kérve, hogy írja alá nevet. „Ifjúsági bűnöm!” — szolt nevetve a művész s alá írta nevet. Munkácsy arcképe számos könyvomban jelent meg s az illető kiadók ugyancsak ostromolják a művészt.

Munkácsy festménye nálunk marad Egy-résztől már akadtak nagylelkű maezaenások, így K o v á c s veszprémi püspök, I p o l y i Arnold beszercei püspök és W a h r m a n n Mór országgyűlési képviselő, kik külön-külön 1000 főt ajánltak fel arra, hogy a remek mű a magyar muzeum számára megvásároltassék, másrészt állítólag az országgyűlésen fog indítványoztatni, hogy a nemzet vegye meg a képet, melyet mostani tulajdonosa Sedelmayer párisi műárus 300,000 frankra tart. Ezenkívül a magyar tudományos akadémia díszterme számára nagyobb képet szándékozik festetni M u n k á c s y a l, e czelből a művészzel való érint-

Kétségbeesve ment fel. Oly jellemeknél mint a grófé, igen kínzó feladat valakinek kellemetlenségét mondani.

Az első szobában volt lady Kirton, egész hosszában nyult végig a pamlogon, és mélyen aludt, legalább Percival úgy hitte. Halk léptekkel ment végig a szőnyegen a melék szobába. E két kis szoba igen csinosan és lakályosan volt berendezve, s az öreg ezeket szerette használni. Mande a belső szobában az ablaknál állt, s a függönyt félre vonva bámult a hideg éjbe.

— Hogyan! őn oly hamar felkelt! — kiálta Mande Percival belépésekor.

— Valamikor jövök Mande. Valamit akarok önnel közölni.

— Rosszul érzi ön magát? — kérde amaz a kandalló közelébe egy pamlogra leülve. A gróf valóban igen rosszul nézett ki. — Mi baj?

— Mande, — felelt Percival mialatt arczát erős pir borítá. — Én egy gonosztevő vagyok és balga!

— Elster balgasága! — nevetett Mande.

— Én azon egész idő alatt, a mit mi — a mit én — (Percival nem hitte hogy ezt tudja s egy percig sem állhatott meg egy helyt) a mit én oly esztelenül töltöttem — én — olyan voltam mintha házas lettem volna.

— Igazán? — kérde amaz nyugodtan. — S hogyan?

— Csak azt mondom mintha házas lettem volna Mande. Ön tudja, hogy évek óta elvagyok miss Ashtonnal jegyezve, mert külföldben térdén állva kértem volna őnt, hogy legyen nőm, annyira ohajtánám azt.

Mande rendithetlen nyugalma nagy ellen-

kezés végett Trefort miniszter, Ipolyi püspök és Keleti Gusztáv akadémiai tagok küldettek ki.

A „Munkácsy ünnepélyek” programja a következő főbb pontokból áll: V a s á r n a p délelben a képzőművészeti társulat csarnokában az ezüst koszorúk s más dísz-okmányok átadása, este 8—9 közt faklyásmenet az Európa előtt. H é t f ő n a nagy jelmezbáli estély a műcsarnokban. K e d d e n nagy társasbéd a Hungáriában s díszelőadás a nemzeti színházban. Szer d a n a „Harmonia” által rendezett hangverseny s a városi közgyűlés, a mely Munkácsy díszelőadását választotta. C s ü t ő t ő k ö n este társasvacsera az írői körben tánczcsal s hangversenyyel egybekötve. É n t a l k a l m a l k a l m i o d á t i s s z a v a l n a k e l. P é n t e k e n utazik el Munkácsy szülővárosába.

A debreczeni iparegyesületi és taksarék- és hitelintézet közgyűlése.

Debreczen febr. 20.

A debreczeni iparegyesületitaksarék és hitel intézet tegnap tartotta meg évi rendes közgyűlését, nagy számu részvényesek érdeklődése mellett.

Fráter Imre elnök, a határozott képesség konstatálása és kimondása után a gyűlést megnyitván, üdvözlö a szép számmal megjelent részvényeseket, s helyesléssel kísért beszédében kiemeli, hogy a közönségnek az intézet irányában napról-napra fokozódó bizalma és az igazgatóságnak ovatos és körültekintő eljárása azon eredményre vezetett: hogy az intézet fejlődése biztos léptekkel halad előre, a mely haladás a folytonosan nagyobbodó forgalom és ennek folytán az osztalék fokozatos emelkedésében nyilvánul.

Továbbá kiemeli, hogy miután ezen intézet, minden üzlet ügyeiben a legsolidabb módon jár el, azon meggyőződésének és reményének ad kifejezést, hogy a nagy közönség, eddig tanusított bizalmával, az intézetet továbbra is megajándékozza, és a tőke elhelyezése és tőke képzése itt mindinkább nagyobb tért fog elfoglalni.

Az előiki beszéd végtével felolvasított az igazgatóságnak s ezzel kapcsolatban a felügyelő bizottságnak jelentése és a betervezett mérleg, mely szerint az évi tiszta nyeresémet 11,924 frt 35 kr, mely összegből az alapszabályban előírt felosztás után 9000 ft vagy is 50 fittal befizetett részvényenként 4 ft 50 fog s a részvényeseknek a mai naptól kezdve kihezettetni. 1054 ft 49 kr pedig a jövő év nyereség és vesztéség rovására fog iratni.

A betervezett mérleg elfogadottat és az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak a felmentvény megadottat.

Szikszay József részvényes, meleg szavakkal felszólal és az igazgatóságnak sikeres működéséről és az elért kedvező eredményt közönséget szavaztatni és ezt jegyzőkönyvbe vétetni kéri. A tett indítvány, egyhangu helyesléssel elfogadottat.

A kertész-egyletnek megkeresés folytán, az igazgatóság által különféle jótékony célokra javaslatba hozott 125 frt adományán felül, még 10 frot szavazattal.

Ezután az alapszabályok változtatása, a javaslat szerint csekély módosítással elfogadottat.

A napirend letárgyalása után az új igazgatósági tagokra a szavazás Gönyei Károly kor elnöklete alatt mezejtetvén, igazgatósági tagokul megválasztottak: Fráter Imre, G ö l t e l Nándor, S t e n c z i n g e r Károly, Nagy Ferencz, Dr. Scher Benő, B e c h e r t Manó, B ö s z ö r m é n y i Pál, Serli E d e.

tétet képezett Percival felindulásának. S kedélyes mosolylyal nézte őt.

— És Mande most azért jöttem, hogy kérjem, tegyen jsmét szabaddá.

— Valóban én...

— Mit jelent mindez?! — kiálta az öreg grófné, a beszédet kipirult arczal és félre-csúszott fejjel felbeszakaszva. — Czi-vódottok?

— Percival épen miss Ashtonról akart valamit mondani, — mondá Mande, egész nagyságában felegyenesedve. — Jobb, ha neked mondja el, mert én nem értem őt.

Mande a kandalló mellett állt, alakját teljesen megvilágította a tűz fénye s fehér hullámok crépeöltözete bajait meg előnyösebben kintunteté, és Hartledon jelenlegi felindulásában is szépségét és sajnálta őt elveszteni, annyira uralkodott érzékeny Mande szépsége, ámbár szíve más után dobogott. S hányszor fordul elő az életben ily eset.

A dolog valódi állása az, grófné, — hebegett Percival, az öreghez fordulva, — soha életében nem kíváncsított annyira a vad vidékre, mint e jelen perczen, hogy én az utolsó időben igen csunyan viseltem magam és most azért bocsánatot kérek leányától. Nekem miss Ashtonnál eljegyzésemre kellett volna gondolni.

— Miss Ashtonnál eljegyzésére, — ismétlé a grófné eles hangon. — Mit ért ön ezzel?

Lassankint kezdett a gróf magához térni, habár még mindig igen igazott volt is. Ily embereknel áll ez: „Ce n'est que le premier pas, qui coûte”, ha ezen tul vannak, ők is oly bátrak, mint akárik.

(Folyt. köv.)

S z i n

S z o m b a t o n e premiereje volt színház Trifkovic Szilárd „Matica” a Nakó-fele a zott. A darab meséje néha Vidics Vazul orvos huzal remles levelet ír imádója levelet kézbesítés végett ki Vazul hálókabátját öltöszekben. A szolga a háló levelet; és később a kab Vazulhoz a három hó el Laszlo jó látogatóba, bejel ban fog érkezni, és kerir vissza valamely Éva assmelyet ez az asszony hoirt. Vazul fogja a levelet báty egy másik zsebébe. ban látván, hogy férje v dos, feltékenyű lesz e kikeresi a levelet a há nem az Éva asszony, ha szony levelet találja meg sen teremtett imbroglioné teszi majd Vazul, m ideérkezett) nejt Laczi a félelemben, hogy feles De nem tudja meg soha sokféle hazugságai folyt esetleg a valóra talál, k asszonyt, és ez beismeri levelet ő írta. A két ass a két férj gondolóba essz asszony levele? Vazul fe másik zsebében megtalál Kiveszi, megmutatja a k nem akarnak többé hirt mely által őket feltéken Laczi boldog, hogy a v melyet megdondolattam ismét zsebre vághatja. I zezet is van a darabban. né, és Drazitsné, még K sának sem ad hitelt, me séggel csak akkor leszn leleben említett férfi — vez. — 6 órára valóban azt a level felelmiti. M ányzik a 6 órához: . . . mindenki képen . . . ime . . . számlálják az ítések — Alázsolgája! mond Milan. Óriás kacaj fogat és találtak igéro szerete hogy ő csak „esetleg” levők kacajába beleveg tésé és riadó tapsa is asszonyok szerelemfelté halá os rémületein a kö pedig elég hatás egy ig től, melynél többnek a feltűnni!

A másik újdonság h o l m u l a t n a k ” kevésbé nyerte meg talán azért, mert igen fel magába a tárgy, vag adás oly lassu folyásu, könnyebben játszható d nem veszelvettette volu ütdöhetünk e körülmeü dával határos, a mit sz Egyik új szerepet a má tanulniok, ha arra idejő Közlebb e dologr komoly szavunk, a miké nézve is megteszszük é A két kis vigjáték rette, a „V a r á z s h e adásban részesült, s remekelt. H a l m a i n n e k is több énekét ta Telt ház.

Napi

— Az Ipar kiállít és díszokleveleink ün nap delután 3 órakor t nagy tanácstermében. A küldöttök, mely H u alatt Lőrincsik László, Gyula és Kiss Józsefből M i s k o l c z y Lajos átadja neki a díszokm ünnepélyességekhez me szivesen fogadta a küld a megíztelők okmányt leunteket, hogy ő minde lesz az iparügyeknek, s delután 3 órakor me díszoklevelek kiosztás nagy tanácstermet már közönség töltötte meg. dája a „H y m n u s z”. H u b e r József elnök jelentek közt S i m o n polgármester urat, mi s ányujtja a részére S i m o n f f y Imre k okmányt, s melet sz buzdító szót. Ezután k díszoklevelek kiosztás ért véget. Az egész ün éneke zárta be.

— Debreczeni bálon. Nagyváradon sz meg a j e l m e z b á l i rült. A bálon a debrec „Nagyvárad”-ban olvas Elekné urhölgy és B asszony képviseltek.

— A debreczeni sának műsorát tárgyal

A budapesti értéktőzsde hivatalos árjegyzései febr. 18.

DE

SZERK
Rózsater.
Ide intézendő a lap szellem
s levelek vissza nem adatn

Meg kell ke
gyúj

(—ó—) A mint
tölti most egy magyar
lág bizony eléggé üre
gyar névtől, — hadd
muzeumot is ama mag
vel a világot megtöltö

Kossuth Laj
a világon egy angol
valami sok apró pén
»check«-je, mely egy
hát az az egy »check
hogy jól érezze magát
zeumi képtárunknak s
ez a »check«-je: »K
hát jobban érezhetné
a hogy jelenleg, a
pénz mellett érzi. —
dom, hogy lehet az, l
zeti büszkeség ezen
nemzetben rejlt műve
fölszínre hozott brilli
zeum részére megtarta
nak, a »Pesti Napló
Már pedig, a mily sz
ó-kor nemzetei, ha ne
védeni nem tudván,
rült, — hát moder
oly szegyenek tartan
nek ezen újabbkori e
kesége, idegen kézre
az az idegen ember
birjon s ezen festő
gazdagabbnak érezze
magyar nemzet, mely
földhöz ragadt lenne
csak van, mint egy e
is az a világon!

És ha soha, sen
tana is bennünket ar
műremekek a magunk
nek kellene lenni ar
ime mi rokotalan ne
nak hirdetett a vilá
mily rövid idő alatt
mutatunk be a mű
habár irodalmunk sz
nyelvi tekintetből n
ama magasban, honn
az egész világot behi
sugáraival, — a m

A „Debreczeni

Elster b

Angol
Irtta: Mrs. W
Fordította
MÁSODI
II. FE
E g y m á

(Foly
— Lady Kirton
meg kétszer, én Anná
A grófné hangja
séget vette fel s fején
fordult Percivalhoz.
— Edesem, ön
Ön saját maga jegyzet
dedot.

— Szép; de bár
jegyzés vagy nem, az
viszónza a gróf, ki s
sem hogy kimondta vo
jegyezte el őket, nem
hogy Annával vagyok
— Lekötvé egy
vált fel a grófné. —
ségemet Hart. Midő
szegény és igénytelen
zés megbocsátható. H
tozik az Elster Perc
Anglia összes lelkes
kényszerítetik önt ar
— En Annához

Table with columns for 'Értékpapírok', 'Utolsó árkelet', 'Befizetés', 'Értékpapírok', 'Utolsó árkelet', 'Befizetés', 'Értékpapírok', 'Utolsó árkelet'. It lists various financial instruments like bonds, stocks, and bank notes with their respective prices and terms.

Gyors és biztos segítség gyomorbajok és azok következményei ellen. Dr. Rosa életbalsama. Egy nagy üveg 1 forint. Fél üveg 50 kr. Minden kellenetlen főfőrtés kikerülése végett felkértem a t. ez. vevőket, mindenütt határozottan csak Dr. Rosa életbalsamát...

FLEISCHER és TÁRSA géppára és vasöntője. Sorbavető gépet, merítőkerek-vetőhengerekkel; Szórvavető gépet, Aberdeen, vagy Smyth rendszere után; ekéit, boronáit, hengereit, töltőgejtőit stb. KERTÉSZ keresték egy a konyha és diszkrétészet minden ágában jártas megújítható állomását legrővidebb idő alatt a foglalhatja. A fizetési és egyéb feltételek egyenlő a székelyi uradalom számtartói hivatalánál, hova a bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok is intézendők. Székelyhid, február 16, 1882. Valovics, uradalmi számtartó.